

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 9 lutego 2012 r.

w przedmiocie projektu ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego oraz o zmianie ustawy o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983.

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z tekstem przedłożonego jej do zaopiniowania poselskiego projektu ustawy Klubu Parlamentarnego „Prawo i Sprawiedliwość” o zmianie ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego oraz o zmianie ustawy o zadośćuczynieniu rodzinom ofiar zbiorowych wystąpień wolnościowych w latach 1956 – 1983 opiniuje go co do zasady pozytywnie.

Należy jednak podnieść, że proponowana w projekcie instytucja rewindykacji odszkodowania i zadośćuczynienia co do osób określonych w art. 8 ust 5 ustawy lutowej w brzmieniu nadanym jej przez nowelizację ustawą z dnia 19 września 2007 r. nie jest jasna. Wątpliwości budzi zwłaszcza blankietowy zapis treści proponowanych ust 6 – 8 art. 8 ustawy lutowej, gdzie mowa jest tylko o procedowaniu przez Sąd w tym przedmiocie „we właściwym trybie” i w oparciu o „stosowne informacje” przekazane przez Instytut Pamięci Narodowej – Komisję ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu. Zdaniem Rady niedopuszczalna jest ogólnikowość tych sformułowań, gdyż narusza to zasady dobrej legislacji.